YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

13 päivänä tammikuuta 1995 *

Asiassa C-253/94 P,

Olivier Roujansky, Bordeaux (Ranska), edustajanaan asianajaja Pierre Alt, Sarrequemines, 4, rue du Palais, 57204 Sarreguemines,

valittajana,

vaatii valituksessaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) 14.7.1994 asiassa T-584/93, Roujansky vastaan neuvosto (Kok. 1994, s. II-585) antaman määräyksen kumoamista,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríquez Iglesias, jaoston puheenjohtajat F. A. Schockweiler, P. J. G. Kapteyn ja C. Gulmann, tuomarit G. F. Mancini, C. N. Kakouris, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray, D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), A. M. La Pergola ja J.-P. Puissochet,

julkisasiamies: G. Tesauro,
kirjaaja: R. Grass,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Roujansky on jättänyt Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 15.9.1994 valituskirjelmän, jossa hän vaatii muutosta yhteisöjen tuomioistuimen ensimmäisen oikeusasteen antamaan määräykseen asiassa Roujansky vastaan neuvosto (T-584/93, tuomio 14.7.1994, Kok. 1994, s. II-585), jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jättänyt valittajan EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla nostaman kanteen tutkimatta.

2 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antamasta määräyksestä käy ilmi, että kanteessa oli vaadittu:

— julistamaan, että Eurooppa-neuvoston 29.10.1993 antama julistus, jossa olisi saatettu Euroopan talousyhteisön kansalaisten tietoisuuteen, että Euroopan unionia koskeva sopimus tulee voimaan 1.11.1993 "ehdottomasti ei koskaan ole ollut olemassa" tai vähintäänkin julistamaan julistus mitättömäksi.

— julistamaan, että Euroopan unionista tehty sopimus 7.2.1992 tehdyssä muodossaan ja sellaisena kuin tämä sopimus on muutettuna Tanskaa koskevilla julistuksilla, ovat mitättömiä.

3 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen kirjaamo oli antanut kanteen tiedoksi Euroopan unionin neuvostolle. Kanteen tiedoksiannon seurauksena Euroopan unionin

neuvosto teki ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan nojalla kanteen tutkimatta jättämistä koskevan väitteen. Kyseinen tuomioistuin ratkaisi asian aloittamatta suullista käsittelyä.

4 Siltä osin kuin kanteessa oli vaadittu ensinnäkin julistamaan, ettei Eurooppa-neuvoston julistusta ole koskaan ollut olemassa tai julistamaan se mitättömäksi, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi ensinnäkin, että Eurooppa-neuvoston antamat säädökset eivät kuulu niihin perustamissopimuksen 173 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuihin säädöksiin, joiden laillisuuden yhteisöjen tuomioistuin voi tutkia. Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korosti vielä, että Euroopan yhtenäisasiakirjan 31 artiklan nojalla, joka oli voimassa valituksenalaisen julistuksen antamisajankohtana, ETY:n perustamissopimuksen yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaa koskevia määräyksiä ei nimenomaisesti sovelleta Eurooppa-neuvostoon ja tämä on säilytetty ennallaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen L artiklassa.

5 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi tämän perusteella, että se ei ole toimivaltainen ratkaisemaan Eurooppa-neuvoston julistuksen laillisuutta.

6 Siltä osin kuin kanteessa lisäksi vaadittiin Euroopan unionista tehdyn sopimuksen mitättömäksi julistamista, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korosti, että tämä sopimus ei ole yhteisön toimielimen antama, 4 ja 173 artiklassa tarkoitettu säädös ja että sillä ei ollut tämän takia toimivaltaa päättää näiden määräysten laillisuudesta.

7 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin velvoitti valittajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut mukaan lukien Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut.

3 Valittaja korostaa valituksessaan ensi sijassa sitä, että valituksenalainen määräys on oikeudellisesti virheellinen kanteen tutkittavaksi ottamista koskevien edellytysten

puuttumista koskevan päätöksen osalta sekä siltä osin kuin valittaja on velvoitettu korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut mukaan lukien Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut.

9 Kanteen tutkittavaksi ottamista koskevien edellytysten puuttumisen osalta kantaja väittää, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei olisi ottanut huomioon yhteisöjen tuomioistuimen 23.4.1986 asiassa Vihreät vastaan parlamentti (294/83, Kok. 1983, s. 1339) antamaa tuomiota, Euroopan yhtenäisasiakirjan 31 ja 2 artiklaa, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen sopimuksen 6 artiklaa sekä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 111, 115 ja 116 artiklaa.

10 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 119 artiklassa määrätään: "Jos valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, tai jos valitus on selvästi perusteeton, yhteisöjen tuomioistuin voi milloin tahansa kuultuaan julkisasiamiestä hylätä valituksen kokonaan tai osittain perustellulla määräyksellä."

11 Kuten yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on määräyksessään katsonut, Eurooppa-neuvoston julistus ja Euroopan unionista tehty sopimus eivät ole sellaisia säädöksiä, joiden laillisuus voidaan tutkia perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla, joten valittajan valitus, joka koskee päätöstä, jolla asia on jätetty tutkimatta, on selvästi perusteeton.

12 Valittaja vastustaa valituksessaan samoin sitä, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on velvoittanut sen korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut. Erityisesti se katsoo, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut määräyksessään virheellisesti, että Euroopan unionin neuvosto olisi jutun vastaaja, kun taas valittaja oli kohdistanut kanteensa Eurooppa-neuvostoa vastaan.

13 Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 51 artiklan toisessa kohdassa määrätään: "Muutosta ei voida hakea vain oikeudenkäyntikulujen määrän osalta tai siihen, kuka vastaa oikeudenkäyntikuluista."

14 Koska kaikki muut valittajan esittämät oikeudelliset perusteet on hylätty, oikeudenkäyntikuluja koskeva oikeudellinen peruste täytyy tämän määräyksen mukaisesti jättää tutkimatta.

15 Näin ollen valittajan valitus hylätään kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

16 Koska oikeudenkäyntikulujen korvaamista ei ole vaadittu, valittaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan työjärjestyksen 69 artiklan mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on määrännyt:

1) Valitus hylätään.

2) Valittaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Annettiin Luxemburgissa 13 päivänä tammikuuta 1995.

Kirjaaja

R. Grass

Presidentti

G. C. Rodríguez Iglesias